KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 20.10.2004
COM(2004) 698 końcowy

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.

Zapobieganie, przygotowanie oraz odpowiedź na ataki terrorystyczne

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP ... 3

2. SPOŁECZEŃSTWO OBYWATELSKIE I WALKA Z TERRORYZMEM ... 3

2.1. Ochrona praw podstawowych przed agresywnym postawami radykalnymi ... 4

2.2. Dialog dotyczący bezpieczeństwa publicznego i prywatnego ... 4

2.3. Ofiary terroryzmu ... 4

2.4. Ogłoszenie 11 marca dniem obywatelskiej i demokratycznej debaty na temat ochrony wolności ... 5

3. KOMPLEKSOWE PODEJŚCIE DO ZAPOBIEGANIA, PRZYGOTOWANIA ORAZ ODPOWIEDZI NA ATAKI TERRORYSTYCZNE W OBRĘBIE WSPÓLNOTY ... 5

3.1. Polityki wspólnotowe w walce z terroryzmem ... 5

3.2. Współpraca zewnętrzna ... 6

3.3. Zespalanie systemu europejskiego z systemami krajowymi ... 7

3.4. Komunikacja władz ze społeczeństwem ... 8

3.5. Włączenie wspólnotowego systemu przestrzegania prawa ... 8

3.6. Priorytet badań w dziedzinie bezpieczeństwa ... 9

3.7. Rola sektora prywatnego ... 9

3.8. Materiały wybuchowe ... 10

1. WSTĘP

W następstwie ataków terrorystycznych przeprowadzonych 11 marca, które wstrząsnęły Madrytem i całą Unią Europejską, Rada Europejska uzgodniła[1] zestaw celów strategicznych, które od tego czasu kierują walką z terroryzmem prowadzoną przez Unię Europejską.

Na posiedzeniu w dniu 18 czerwca 2004 r.[2] Rada Europejska zatwierdziła zmodyfikowany *Plan działań UE w sprawie zwalczania terroryzmu*. Skuteczne zapobieganie, przygotowanie i odpowiedź Unii na ataki terrorystyczne są kompleksowymi celami, których odzwierciedlenie znajdziemy w szeroko zakrojonych środkach i działaniach wskazanych przez Plan działań w stosunku do którego Komisja wniosła poważny wkład[3]. Na wspomnianym posiedzeniu Rada Europejska ustaliła kilka zagadnień priorytetowych, których opracowanie powinno się rozpocząć przed końcem 2004 r.: zapobieganie oraz zarządzanie w następstwie ataków terrorystycznych, ochrona infrastruktur o szczególnym znaczeniu oraz finansowanie terroryzmu.

Niniejszy komunikat wraz z trzema oddzielnymi komunikatami w sprawie każdego ze wspomnianych zagadnień przyjętymi równocześnie przez Komisję[4] stanowią odpowiedź na wniosek skierowany przez Radę Europejską oraz mają na celu wspomóc przygotowanie we współpracy z Radą, posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 17 grudnia 2004 r.

2. SPOŁECZEŃSTWO OBYWATELSKIE I WALKA Z TERRORYZMEM

Prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa[5] są jednymi z najbardziej cenionych – o ile nie najważniejszymi – praw człowieka[6]. Terroryzm zagraża im wszystkim. Zachowanie tych praw jest podstawowym zadaniem wymagającym w naszych demokracjach udziału wszystkich podmiotów społecznych. W związku z tym nie wystarczy, aby polityki europejskie były zintegrowane, muszą one być także kompleksowe. Muszą one przewidywać udział parlamentów, podmiotów gospodarczych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, a także wszystkich obywateli Unii Europejskiej.

Ochrona życia, bezpieczeństwa i wolności wymaga w naszych czasach nowego podejścia, nowych rozwiązań i środków. Jeśli terroryści mają być pozbawieni możliwości użycia wolności skierowanej przeciwko niej samej, całe społeczeństwo musi wziąć udział w

---

1 Deklaracja Rady Europejskiej w sprawie zwalczania terroryzmu z dnia 25 marca 2004 r. - http://ue.eu.int/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/79637.pdf.

2 Posiedzenie Rady Europejskiej w Brukseli – 17 - 18 czerwca 2004 r. – Konkluzje Prezydencji, nr 10679/2/04 REV2 - http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/81742.pdf.

3 Roboczy dokument służb Komisji, „Kompendium dotyczące działań z zakresu zwalczania terroryzmu: Wkład służb Komisji" - SEC(2004) 669 z 25 maja 2004 r.

4 Komunikaty Komisji pt. „Finansowanie terroryzmu – podjęcie walki" - COM(2004) 700 -, „Zapobieganie oraz zarządzanie w następstwie sytuacji kryzysowych w walce z terroryzmem" - COM(2004) 701 - oraz „Ochrona infrastruktury o istotnym znaczeniu w walce z terroryzmem" - COM(2004) 702.

5 Artykuł 3 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka: „Każdy człowiek ma prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa swej osoby."

6 Patrz Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej, art. 2 ust 1 „Każdy ma prawo do życia" oraz art. 6 „Każdy ma prawo do wolności i bezpieczeństwa osobistego", http://www.europarl.eu.int/charter/pdf/text_en.pdf.

zdefiniowaniu i rozwoju nowych narzędzi i nowych możliwości kontroli: bardziej skuteczne narzędzia wymagane do walki z globalnym terroryzmem oraz nowe skuteczne możliwości kontroli wymagane do utrzymania równowagi pomiędzy zbiorowym bezpieczeństwem a wolnością jednostki. Cele związane z bezpieczeństwem muszą jednak pozostać w zgodzie z zasadami podstawowych wolności, a także z międzynarodowymi zasadami dotyczącymi wolnej przedsiębiorczości i wymiany handlowej; UE i jej partnerzy handlowi muszą zagwarantować bezwzględną tajemnicę danych osobowych oraz danych handlowych zbieranych na potrzeby służb bezpieczeństwa.

2.1. Ochrona praw podstawowych przed agresywnym postawami radykalnymi

Sprzeciw wobec agresywnych postaw radykalnych w naszych społeczeństwach oraz utrudnianie warunków do rekrutacji terrorystów muszą stanowić podstawowe priorytety strategii zapobiegania terroryzmowi. Komisja ma zamiar przyczynić się do zadań Rady związanych z niniejszymi zagadnieniami w 2005 r. poprzez przyciąganie specjalistów i naukowców do prac nad ekspertyzami Europejskiego Centrum Monitorowania Rasizmu i Ksenofobii. Będzie to miało na celu, z jednej strony, zidentyfikowanie miejsc, w których polityki i instrumenty europejskie mogłyby odegrać role zapobiegawcze w stosunku do agresywnych postaw radykalnych, z drugiej strony, odpowiedź na pytanie jak najlepiej ochraniać podstawowe prawa i wolności zapisane w Europejskim Traktacie Konstytucyjnym przed tymi – kimkolwiek oni by nie byli – którzy zechcieliby zaatakować te prawa i wolności przy użyciu przemocy i terroru.

2.2. Dialog dotyczący bezpieczeństwa publicznego i prywatnego

Biorąc pod uwagę ważną rolę sektora prywatnego w zapobieganiu, przygotowaniu oraz odpowiedzi na ataki terrorystyczne, przedstawione w trzech pozostałych pracach będących wkładem do przygotowań obrad Rady Europejskiej w grudniu 2004 r., Komisja uznała za konieczne zaangażowanie się w „Dialog dotyczący bezpieczeństwa publicznego i prywatnego" z przedstawicielami federacji działających na szczeblach europejskim, krajowych, sektorowych jak i innych odpowiednich organizacji. Dialog ten powinien być oparty o dotychczasowe działania w tej dziedzinie oraz o istniejące relacje partnerskie, w szczególności w związku z utworzeniem prywatno-publicznego partnerstwa ds. przestępczości zorganizowanej. Nie powinno to prowadzić do tworzenia nowych struktur, ale raczej do stworzenia obu stronom możliwości do rozpoczęcia produktywnego dialogu na temat zrównoważenia potrzeb Europy związanych z bezpieczeństwem, z potrzebą niezakłócania przepływu towarów i usług w Europie. Jednocześnie należy zadbać o ochronę danych osobowych i handlowych, zbieranych dla celów bezpieczeństwa oraz o utrzymanie wpływu na przedsiębiorstwa i gałęzie przemysłu związane z zaproponowanymi środkami, proporcjonalnego do zmniejszenia ryzyka niebezpieczeństwa.

2.3. Ofiary terroryzmu

Wsparcie dla ofiar i ich rodzin, a także pomoc w wysiłkach rehabilitacyjnych musi być integralną częścią odpowiedzi na ataki terrorystyczne w społeczeństwie zabudowanym na zasadach solidarności. Dnia 25 marca Rada Europejska wezwała Komisję „do pilnego zapewnienia przyznania funduszy dostępnych na wspieranie ofiar terroryzmu z budżetu na rok 2004."

Komisja obecnie pracuje nad różnymi aspektami wspomnianej odpowiedzi, a także nad projektami pilotażowymi uzgodnionymi przez Parlament i dotyczącymi finansowego

wsparcia projektów mających na celu pomoc ofiarom w powrocie do zdrowia oraz podniesienie poziomu świadomości społeczeństwa dotyczącej zagrożenia terrorystycznego.

Dodatkowo należy stworzyć mechanizm, który rozłożyłby obciążenia gospodarcze wynikłe w następstwie ataku powodującego wyjątkowe zniszczenia, takiego jak atak na World Trade Center w Nowym Jorku, na całą Unię Europejską. Powyższe działanie w zgodzie z zasadami solidarności ułatwi każdemu Państwu Członkowskiemu uporanie się z następstwami ataku o takich rozmiarach. Komisja jest w trakcie przeprowadzania analizy poszczególnych opcji takiego mechanizmu mając na uwadze możliwe sformułowanie wniosku w połowie 2005 r.

2.4. Ogłoszenie 11 marca dniem obywatelskiej i demokratycznej debaty na temat ochrony wolności

Komisja ma zamiar przyczynić się do upamiętnienia ofiar zamachu z dnia 11 marca 2004 r., poprzez zorganizowanie 11 marca 2005 r. uroczystości pierwszego dnia ofiar terroryzmu. Komisja uważa, że najlepszą drogą do przyczynienia się do tego przedsięwzięcia będzie pomoc w ogłoszeniu tego dnia dniem obywatelskiej i demokratycznej debaty na temat ochrony wolności. W dniach następujących po ataku 11 marca miliony obywateli Unii Europejskiej we wszystkich Państwach Członkowskich okazało solidarność, zaangażowanie, odwagę i zaufanie w stosunku do krajowych i europejskich instytucji. Unia musi uhonorować tę demokratyczną dojrzałość i przyczynić się do debaty dotyczącej delikatnej równowagi, która musi zostać znaleziona, jeżeli Europa ma utożsamiać najwyższy poziom bezpieczeństwa publicznego wraz z najściślejszą ochroną wolności i gwarancji, które stanowią o charakterze Europy. Komisja, we współpracy z Radą ma zamiar przyczynić się do opracowania Raportu Pamięci skierowanego do krajowych i innych parlamentów, jak i Parlamentu Europejskiego oraz do obywateli Unii Europejskiej, opisując w sposób ogólny środki podjęte przez Europę między 11 marca 2004 r. a 11 marca 2004 r. Raport ten uwzględni również etapy wdrażania wspomnianych środków na poziomach europejskim i krajowych wraz z głównymi wyzwaniami czekającymi w przyszłości. Taki raport poświęcony pamięci ofiar terroryzmu mógłby być poprzedzony przesłaniem sformułowanym przez Radę Europejską.

3. KOMPLEKSOWE PODEJŚCIE DO ZAPOBIEGANIA, PRZYGOTOWANIA ORAZ ODPOWIEDZI NA ATAKI TERRORYSTYCZNE W OBRĘBIE WSPÓLNOTY

3.1. Polityki wspólnotowe w walce z terroryzmem

Na posiedzeniu w dniu 18 czerwca 2004 r. Rada Europejska zwróciła uwagę na znaczenie zintegrowanego podejścia w walce z terroryzmem oraz podkreśliła istotność użycia szeroko zakrojonych instrumentów Unii Europejskiej. Komisja w pełni zgadza się z tą opinią, przyświecającą również jej własnej pracy.

Projekt Traktatu Konstytucyjnego znosi koncepcję trzeciego filaru oraz, z pewnymi wyjątkami, włącza politykę sprawiedliwości i spraw wewnętrznych do kręgu innych polityk Unii. Komisja zdobyła znaczne doświadczenie w pierwszym filarze w dziedzinach, w których poproszono ją o działanie podczas czerwcowych obrad Rady Europejskiej. Otworzyło to drogę do sprawnego instytucjonalnego rozpoczęcia działalności Komisji w dziedzinach, w których po wejściu w życie Traktatu będzie ona odgrywać swoją tradycyjną rolę przygotowawczą i wykonawczą. Komisja uważa, że spójność i wydajność w zwalczaniu

terroryzmu mogą być osiągnięte tylko poprzez doprowadzenie do lepszego włączenia współpracy policyjnej i sądowej do kręgu ogólnych polityk.

Każdy z trzech komunikatów, które są częścią niniejszego opracowania, odnosi się do sposobów, w których Komisja używając swoje obecne oraz, w pewnych przypadkach, nowe narzędzia mogłaby wzmocnić zapobieganie, przygotowanie i odpowiedź Europy na ataki terrorystyczne, odpowiednio w stosunku do: finansowania terroryzmu, zapobiegania i zarządzania w następstwie ataków, a także ochrony infrastruktury o szczególnym znaczeniu w walce z terroryzmem. Komunikaty te zwracają uwagę na istotność pewnych kompleksowych wymogów, które wykorzystują instrumenty i środki znajdujące się w szerokim wachlarzu polityk Wspólnoty.

Kolejne działania odzwierciedlają włączanie celów bezpieczeństwa do wielu polityk wspólnotowych w związku z zapobieganiem, przygotowaniem i odpowiedzią na ataki terrorystyczne. Nie jest to lista zamknięta wszystkich dziedzin, do których Komisja obecnie wnosi bezpośredni wkład celem wprowadzenia Planu działań Unii dotyczącego walki z terroryzmem. Taka lista oraz lista wszystkich innych dziedzin, w których Komisja przyczynia się do realizacji strategicznych priorytetów wyznaczonych przez Radę Europejską w dniu 25 marca zawierałaby wiele innych różnorodnych dziedzin takich jak transport, energia i przestrzeń kosmiczna.

3.2. Współpraca zewnętrzna

Na posiedzeniu w dniu 18 czerwca Rada Europejska podkreśliła „*konieczność zadbania o to, aby walka z terroryzmem stanowiła integralną część polityki zewnętrznej UE i zwraca się z prośbą o przedstawienie na posiedzeniu Rady Europejskiej w grudniu konkretnych propozycji, które pozwolą na najbardziej skuteczne osiągnięcie tego celu*".

Komisja we współpracy z Radą pracuje nad zagadnieniem, związanym z włączeniem walki z terroryzmem do poszczególnych elementów polityki UE dotyczącej stosunków zewnętrznych. Jako pierwszy wkład do powyższego zagadnienia, Komisja przygotowała nieoficjalne opracowanie pt. „Strategia Komisji dotycząca pomocy technicznej w zwalczaniu terroryzmu".

Niniejszy dokument określa powody, widziane z punktu widzenia strategii polityki, stojące za rozwojem uczestnictwa Komisji w ogólnym podejściu UE do zagadnienia udzielania pomocy w zwalczaniu terroryzmu dla państw i regionów spoza Unii Europejskiej. Strategia jest oparta o następujące przesłanki: pomoc WE powinna zostać zbudowana przy wykorzystaniu istniejących programów pomocy i współpracy, a także powinna się charakteryzować podejściem opartym na współpracy z państwami otrzymującymi pomoc, powinna ona być skoncentrowana na dziedzinach porównywalnych korzyści WE, z geograficznego punktu widzenia - ze szczególnym uwzględnieniem szeroko pojętych europejskich stosunków sąsiedzkich oraz, z tematycznego punktu widzenia – zapewniając długoterminowy rozwój instytucjonalny niezbędny do zapewnienia trwałych rezultatów w dziedzinach objętych rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1373 takich jak współpraca policyjna i sądowa, praktyka prawa finansowego czy zarządzanie obszarami przygranicznymi.

Komisja rozwinie dalej wszystkie aspekty z dziedziny transportu i energii w kontekście walki z terroryzmem włączając w to programowanie zewnętrznej pomocy i współpracę z państwami trzecimi. Poziom bezpieczeństwa z punktu widzenia infrastruktur i procedur w państwach sąsiadujących z Unią Europejską oraz w krajach, z którymi Unia utrzymuje kontakty handlowe musi być jak najwyższy. W każdym razie powinien on być współmierny do

ustalonych standardów międzynarodowych.

Dla uniknięcia ponownego przeglądu i kontroli przywozów, towarów lub osób w momencie ich przybycia lub tranzytu, należy podpisać umowy o wzajemnym uznawaniu wdrażania uzgodnionych środków międzynarodowych, których projekty powinny być przygotowane przez Komisję oraz zaproponowane Państwom Członkowskim do zatwierdzenia. Przeglądy tych odpowiednich systemów powinny być przeprowadzane regularnie.

Komisja przygotowuje dodatkowe opracowania dotyczące innych aspektów podejścia UE do włączenia walki z terroryzmem do stosunków zewnętrznych Unii, mianowicie: rozwoju dialogu kulturowego ze światem islamskim; najważniejszych czynników terroryzmu; a także kwestii związku między międzynarodową przestępczością zorganizowaną a terroryzmem.

Niniejsza dziedzina jest również istotnie powiązana z będącymi w przygotowaniu projektami opracowywanymi we współpracy z Radą w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia, włączając w to środki związane z towarami podwójnego zastosowania oraz kontrolą wywozu.

Godnym uwagi jest również fakt, że zagadnienia związane z niniejszą dziedziną tworzą ważną część wielostronnych i dwustronnych programów współpracy, w które jest zaangażowana Wspólnota.

3.3. Zespalanie systemu europejskiego z systemami krajowymi

Jeżeli Europa ma posiadać zdolność do zapewnienia bezpieczeństwa swoich obywateli na najwyższym poziomie musi ona dysponować najlepszymi dostępnymi informacjami i ekspertyzami.

Komisja opracowała pewną liczbę systemów szybkiego ostrzegania i systemów ochrony cywilnej umożliwiających konkretne, skoordynowane i skuteczne okazanie solidarności w wypadkach wyjątkowych, włączając także wypadki związane z terroryzmem. Odpowiednie biuro znajdujące się w dyrekcji Komisji ds. bezpieczeństwa pełni służbę 24 godziny na dobę siedem dni w tygodniu. Działa ono jako punkt kontaktowy dla większości systemów ostrzegania. Dodatkowo, funkcjonują również centra dowodzenia oraz centra kryzysowe funkcjonujące w obrębie różnych służb, które są używane w razie ostrzeżenia i które są połączone z ich odpowiednikami na szczeblu krajowym we wszystkich Państwach Członkowskich Unii. Komisja obecnie rozważa ustanowienie scentralizowanej struktury, która, gdzie to konieczne, łączyłaby wszystkie podsystemy oraz która organizowałaby w razie sytuacji kryzysowej połączone ekipy zbierające wszystkie istotne informacje i ekspertyzy.

Na szczeblu europejskim są wymagane i w rzeczywistości są w trakcie realizacji analogiczne procesy konsolidacji i integracji w dziedzinie walki z finansowaniem terroryzmu – np. rzeczywisty czas dostępu przez organy stojące na straży przestrzegania prawa i służby wywiadowcze do baz danych będących w posiadaniu instytucji finansowych obejmujących podmioty i transakcje.

Ponadto, w dziedzinie zapewnienia bezpieczeństwa łańcucha zaopatrzeniowego Komisja przygotowała wniosek skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego, który ma za zadanie stworzenie lepszego systemu ostrzegania dotyczącego wymiany towarów, w celu zapewnienia lepszej kontroli wszelkich podejrzanych przepływów bez ograniczania normalnego przepływu handlowego.

3.4. Komunikacja władz ze społeczeństwem

O ile wewnętrzny dobry kontakt między władzami jest niezmiernie istotny w razie ataku terrorystycznego lub podobnej sytuacji wyjątkowej, dobry kontakt ze społeczeństwem może mieć tak samo istotne znaczenie. Jak pokazała przerwa w dostawie elektryczności we Włoszech, brak zapewnienia odpowiednich informacji społeczeństwu może wywołać niepokój społeczny, a nawet zbiorową panikę. Również przeoczenie ważnych sygnałów pochodzących od społeczeństwa może wywołać katastrofy, którym w przeciwnym wypadku można byłoby zapobiec lub ograniczyć.

Dobry kontakt ze społeczeństwem wymaga nowoczesnych i będących w zgodzie z obecnymi standardami systemów i procedur komunikacyjnych i informacyjnych, które są dostosowane do środowiska nowego zagrożenia. Wydajne systemy komunikacyjne i informacyjne mogą pomóc we wczesnym wykrywaniu zdarzeń, szybkiej analizie oraz zaalarmowaniu ludności z terenów zagrożonych. Są one zatem podstawowymi instrumentami w zapobieganiu i minimalizacji skutków każdego zagrożenia bądź ataku. Niektóre z Państw Członkowskich testują obecnie własne systemy ostrzegania ludności, a także testują bądź już wprowadzają w życie nowe możliwości techniczne takie jak komunikaty przy użyciu telefonów komórkowych.

Nowe środowisko globalnego bezpieczeństwa oraz szybka ewolucja techniki stwarzają nowe wyzwania dla służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo publiczne oraz komunikację w sytuacjach kryzysowych. Komisja przygotowuje założenie forum wymiany doświadczeń złożone z funkcjonariuszy bezpieczeństwa publicznego oraz służb odpowiedzialnych za komunikację w sytuacjach kryzysowych. Forum to będzie ułatwiać stały dialog między operatorami służb odpowiedzialnych za komunikację w sytuacjach kryzysowych a władzami, dotyczący interoperacyjnych systemów postępowania w sytuacjach wyjątkowych oraz nowych koncepcji dotyczących systemów i procedur ostrzegania ludności.

3.5. Włączenie wspólnotowego systemu przestrzegania prawa

Drugi wymóg dotyczy włączenia się organów stojących na straży przestrzegania prawa i organów bezpieczeństwa wewnętrznego. Organy te mogą działać we wszystkich powyżej wymienionych dziedzinach. Taka rola jest niezmiernie istotna w walce z finansowaniem terroryzmu; wysoce doradzana w ustanowieniu oceny narażenia na atak i opracowaniu standardów ochrony infrastruktury o istotnym znaczeniu; a wreszcie nieunikniona do pewnego stopnia w zakresie odpowiedzi na atak terrorystyczny.

Jednakże wymiana sygnałów alarmowych między systemami Wspólnoty i organami stojącymi na straży przestrzegania prawa oraz bezpieczeństwa wewnętrznego w Państwach Członkowskich może, a w opinii Komisji powinna, zostać znacznie poprawiona. Takie organy powinny mieć dostęp do sygnałów ostrzegawczych wygenerowanych przez różne systemy europejskie oraz powinny także móc dostarczać istotnych informacji. Komisja uważa, że Europol powinien być miejscem funkcjonowania ostrzegawczego mechanizmu przestrzegania prawa (Sieć Egzekwowania Prawa (Law Enforcement Network LEN) i jego połączenia z innymi europejskimi systemami szybkiego ostrzegania i reagowania. Udział Europolu będzie możliwy w granicach zakresu obowiązywania Konwencji o Europolu.

Komisja także uważa, że Europol powinien odgrywać istotną rolę w ustanowieniu Europejskiego Programu Ochrony Infrastruktury o Istotnym Znaczeniu (European

Programme for Critical Infrastructure Protection EPCIP), którego zakończenie przygotowań jest planowane przez Komisję w roku 2005.

Komisja uważa, że Europol, Eurojust i inne odpowiednie organy muszą mieć dostęp do jak najbardziej kompletnych i aktualnych informacji celem zapewnienia efektywnej walki z finansowaniem terroryzmu. Olbrzymia gotowość do wymiany istotnych informacji o wszystkich przestępstwach terrorystycznych, włączając w to udział w działaniach grup przestępczych poprzez dowolną formę finansowania, powinna być obecna na szczeblu krajowym, UE i międzynarodowym.

3.6. Priorytet badań w dziedzinie bezpieczeństwa

Komisja uważa za niezbędne dla Unii podjęcie decyzyjnych kroków w znaczeniu ilościowym i jakościowym, celem ponownego wprowadzenia badań naukowych i technologicznych w dziedzinie bezpieczeństwa o nasileniu większym niż jedno zamówienie.

Zagadnienia związane z ochroną cywilną (włączając w to bezpieczeństwo biologiczne oraz ochronę przeciwko ryzyku powstającym w wyniku ataków terrorystycznych) i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych są objęte działem Szóstego Programu Ramowego na rzecz badań pt. „Naukowe Wspieranie Polityk". Jako dodatek do obecnie wdrażanych inicjatyw, Komisja przyjęła w ostatnim czasie Komunikat pt. „Badania nad bezpieczeństwem – kolejny etap" wykorzystujący raport opracowany przez Grupę Osobistości w dziedzinie badań nad bezpieczeństwem. Raport broni tezy, że minimalne fundusze przeznaczane na Europejski Program Badań nad Bezpieczeństwem powinny wynosić 1 mld EUR rocznie począwszy od 2007 r. Komisja przyjęła do wiadomości zalecenie grupy osobistości mówiące, że badania nad bezpieczeństwem powinny otrzymać odpowiedni poziom zasobów. Komisja podjęła dalsze związane z tym kroki na szczeblu budżetowym i na poziomie polityk odpowiednio w obrębie perspektyw finansowych.

Europejski Program Badań nad Bezpieczeństwem znacznie wzmocniłby działania w wielu dziedzinach, z których niektóre muszą spełnić wymogi stawiane przez walkę z finansowaniem terroryzmu, ochronę infrastruktur o istotnym znaczeniu oraz rozwój zarządzania w następstwie sytuacji kryzysowej. Dodatkowo bezpieczeństwo przestrzeni wirtualnej będącej jednym z głównych punktów Programu IST (Technologii Społeczeństwa Informacyjnego) jest nadal ważne, w miarę jak rozwój gospodarki opartej na internecie będzie wymagał równoległej poprawy bezpieczeństwa w internecie.

Komisja uważa, że sektor prywatny musi odgrywać ważną rolę oraz dokonać rzeczywistych inwestycji w dziedzinie badań nad bezpieczeństwem. Unia ze swojej strony musi być gotowa do wsparcia rozwoju innowacyjnych połączonych przedsięwzięć badawczych kumulujących środki publiczne i prywatne.

3.7. Rola sektora prywatnego

Innym ważnym kompleksowym wymogiem jest wymóg efektywnej i zintegrowanej współpracy z sektorem prywatnym. Niezależnie od tego czy rozważana jest konieczność monitorowania przepływu finansowego czy odporność infrastruktur o istotnym znaczeniu, operatorzy prywatni odegrają ważną rolę. Komisja uważa, że jest koniecznym, tak szybko jak to jest możliwe, zaangażowanie sektora prywatnego do identyfikacji i rozwoju nowych rozwiązań w kierunku wzmocnienia bezpieczeństwa towarów i usług.

Terroryzm najczęściej będzie wymagał innowacji technologicznej oraz nowych form partnerstwa prowadzących do dodanej wewnętrznej i zewnętrznej konkurencyjności. Zorganizowane zaangażowanie sektora prywatnego w dziedzinie rozwoju wysokich standardów, praktyk dotyczących wzmocnienia bezpieczeństwa towarów i usług powinno przyczynić się, tam gdzie to możliwe, do uniknięcia nałożenia nowych wymogów prawnych na przemysł. Zachowanie i wzmocnienie integralności rynku wewnętrznego wymaga, aby takie działania przeprowadzane były poprzez współpracę na szczeblu europejskim.

3.8. Materiały wybuchowe

W deklaracji z 25 marca Rada Europejska uznała, „że *istnieje potrzeba zapewnienia, że organizacje i grupy terrorystyczne zostaną pozbawione elementu prowadzonego przez nich handlu”*. Rada podkreśliła dalej *„potrzebę zapewnienia większego bezpieczeństwa broni palnej, ładunków wybuchowych, wyposażenia do produkcji bomb oraz technologii, które ułatwiają dokonanie zamachów terrorystycznych*”. Zagadnienie było następnie dyskutowane w „Kompendium” Komisji oraz włączone do zmodyfikowanego Planu działań.

Komisja aktywnie dąży do realizacji powyższych celów oraz wnosi wkład do prac Rady poprzez robocze dokumenty służb Komisji. Prace te są prowadzone w kompleksowy sposób wymagający zaangażowania środowiska badawczego, ekspertów, Europolu oraz producentów ładunków wybuchowych i detonatorów. Celem powyższego jest zwłaszcza wzmocnienie możliwości wyśledzenia, wykrycie, wzmocnienie rozpoznawania, składowanie, rozliczanie, transport oraz procedury postępowania dotyczące ładunków wybuchowych i detonatorów pochodzących z Europy, co powinno efektywnie zaowocować najwyższym możliwym poziomem bezpieczeństwa. Jeśli to będzie konieczne, zostanie złożony w tym celu odpowiedni wniosek.